

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

7. Si magistratus timet ne pastor moriatur peste, nec poßit de alio prouideri, an saltem illo casu pastor ab admin. Sacram. excusetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Quæstio septima.

Si Magistratus timet ne Pastor moriatur poste nec possit de alio prouideri, an saltem illo casu Pastor ab administratione sacramentorum excusetur.

Quæstionis explicatio.

Casus est talis, est in oppido parochus magnæ eruditionis pietatis & prudètiae, qui non tantum sacramēta dispensare, sed pro doctrina & eloquentia sua nouit populum suum ad pietatem erudire, contra hereticos defendere, in pace & concordia ponere, bonum publicum non solum in spiritualibus, sed etiam politicis & temporalibus promouere, timet Magistratus ne si aëre pestilentiali ministrando sacramenta corripiatur ipsis pereat, nec facile talem consequatur. Quæritur an isto saltē casu, pastor excusetur tunc ab administracione sacramentorum.

Reffponsio.

Nequaquam; Etenim moraliter loquendo vanus est hic timor, præsertim in his partib⁹, vbi Dei beneficio, plurimi sunt sacerdotes ad præscripta munia spiritualia, maxime idonei, inter quos saltem aliqui reperiuntur, qui in huiusmodi casu necessitatis

sitatis spiritualis, non fugient vitæ periculum, vt animalibus succurrant, pro quibus Christus mori dignat⁹ est, & vt iustus timor videri possit, non potest tamen, quicquid vulgus existimet, iure excusare pastorem ab hoc officio. Quia cura & sollicitudo de alio pastore non spectat propriè ad magistrum, sed ad Episcopum, & vt demus, ad ipsum suò modo spectare, tamen quia pastor cum curam animarum suscepit, subiecit se legi (a) Christi, quæ est, ut bonus pastor ponat animam suam pro omnibus suis, tenetur, vir gente maxime eiusmodi temporis articulo, Christi exemplo legi parere.

Dices: Prudentis est vitam conseruare vt diuturniori tempore seruire, & plurim animas lucrari possit; poterit ergo pastor sicutem si solus sit, nec spes sit, posse alium haberi, scilicet à ministratiōne sacramentorum vt vitæ suæ consulat excusare.

R. Eo casu pastorem teneri pro ratione fortunarum suarum emere præseruatiua quæ à medicis præscribi solent, quo periculum euadat & populo se præseruet, vt ante obiter diximus. Etenim si tenetur vitam corporalem pro salute spirituali subditorum profundere iuxta legē (b) Christi bonis pastoribus præscriptam, quanto magis fortunas suas?

Magistrus

a Ioan. 10.

b Ioan. 10.

Magistratum quoque in eodem & similibus casibus teneri ad (a) remedia procuranda, quae periti & experti Medici iudiciorum: de cunctis utilia ad aerem pestilentem purgantura penitus edum, puta ut auferantur sordes ex plateis, tunc &c. ut infecti extra ciuitatem ad hospitale salubre deducantur, ut ignes publici per plena construantur, ut cadaveria mortuorum ad sacrum locum asportentur, ut habeantur medici Apothecarii, & alii qui aegris seruiant, & alia eiusmodi, quae in oppidis bene ordinatis tempore pestilentiali observuari solent; Ad hoc enim assumpti sunt in magistris, patres, & dominis plebis, ut suá prudētia & auctoritate prouideant tempori, he quid per negligentiam vel alienari exoriantur, unde pernicias, siue corporalis siue spiritualis, Reipublicae obuenient.

Similiter Episcopum & alios superiores ecclesiasticos teneri, diligentem curam adhibere, ne sacerdotes defint, qui populo sacramenta & doctrinam salutarem dispensent; & si plures nancisci possunt, ut illis in primis parcant, qui in maioribus & gravibus officiis populo possunt esse utiliores. Quae omnia non difficulter colliguntur ex debito offici Episcopi & magistratus & alii, quae de debito & ordine charitatis, Partim diximus, partim in sequentibus,

Opertur

oportuniōri loco , dicturi sumus.

Quod si omnibus adhibitis idem semper ingruat periculum , vt Episcopus nullum alium sacerdotem reperire possit , pa- storem illis non obstantibus teneri sacra- menta ministrare , iuxta dictam legem à Christo præscriptam , & certè imprudentis esset & degeneris animi , velle vitam tunc seruare cum maxime iussu Christi Domini , gloriose profundenda est ,

Dices primo , Tenentur ergò Magistra- tis tam ecclesiasticus quam ciuilis curare , ne corpora eorum , quæ peste pereunt , in- humata iaceant ?

R. Maxime , hoc enim ad bonum Reipu- blicæ commune pertinet , ne putrefactio & corruptio ynius inficiat reliquos . Imo si quis absq; suo incommodo facile mor- tum sepelire quæat , & aliis non sit , qui id faciat , in re naturali compellitur eum sepelire , quia tali casu præceptum miseri- cordiæ obligat ,

Dices secundo . Licet quoque Magi- stratus elicere ciuitate peste infectos aut de ea suspectos siue pauperes , siue diuites , ne ceteri inficiantur ?

R. Simpliciter & per se licere , quia bonū publicum præferendum est priuato ; cer- tum est enim moraliter loquendo , non posse

posse melius corpus Reipublicæ seruari, quam si membra infecta amputentur & à corpore semoueantur: Dixi; *per se & simpli- citer*, quia non licebit si per hoc peste infec- ti vel de ea suspecti exponantur periculo salutis animæ vel corporis. Siquidem & si humanæ prudentiæ sit, vitare peste infec- tos, tamen contra dilectionem & Christianam pietatem est, substrahere peste in- fectis animæ & corpori necessaria. Deinde

*a Gabr. Biel
q. defuga pe-
fisi. conclus.
4.5.6.*

secundum Gabrielem (a) Biel non sunt per- mittenda, minus procuranda certa peri- cula proximi, propter incerta pericu- la sui: Sed periculum proximi in extrema necessitate constituti certum est, si nō suc- curritur, periculum autem infectionis ex contagio non est certum, cū plurimi peste infec- tis assistētes euadant illæsi experientia

b gloss. in c. teste, (b) vbi autem maius est periculum, cautius cum infirmi- est prouidendum. Præterea impiū est, & con- tas, de penit. & remiss.

*Roman. 2.
Galat. 5.*

Matth. 25.

tra regulam Apostoli non condolere mi- seriæ proximi: Gaudete inquit, cum gauden- tibus, flere cum flentibus, & alter alterius onera portate, sic adimplebitis legem Christi. Timere tandem debent sic fugientes & eiuentes proximos in tali necessitatis articulo tre- mendam Domini sententiam: *Discedite & me maledicti in ignem eternum. Inter causas enim huius terribilis sententiæ etiam hanc assignat*

assignat Dominus: *Infirus fui & non visitasti me.* Adde quod crudele est; *Addere afflictionem afflito, contra hos enim in persona Domini dicitur: Non am quem percussisti persequuti sunt, & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.* Auertat Dominus imprecationem quæ sequitur: *Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, & non intrent in iustitia tua, delectantur de libro viventium & cum iustis non scribantur.*

Psalm. 63.

Quæstio octaua.

Si Populus sit exiguis, ut ruri accidit, & potest facile cum Pastore ad locum salubriorem migrare, an teneatur illo casu populus Pastorum sequi, an contra Pastor apud populum manere.

Quæstionis explicatio.

IN nonnullis diœcesis Leodien. partibus pagi propter soli sterilitatem paucas familias continent, sunt enim subinde duntaxat sex septem vel octo, quæ tempore pestis possunt cum pecore & reliqua sua substantia sine magno incommodo ad alium locum salubriorem se conferre. Atque